

Tryckt från www.cbeinternational.org

Tel: (001-612) 872-6898

En utmaning för förespråkare av kvinnligt underordnande Att bevisa sina argument utifrån Bibeln

Av Dr Gilbert Bilezikian

Professor Emeritus

Wheaton College

Wheaton, IL

*“Öppna mina ögon så att jag får se
Skymtar av sanningen, som Du har för mig.
Placera i min hand den underbara Nyckel
Som skall öppna och frigöra mig.”*

Clara H Scott

Lovsång

Syftet med denna utmaning är att förmå kristna att brottas med bibliska fakta snarare än att acceptera traditionella antaganden om kvinnliga roller. Det som står på spel är inte kvinnors roll så mycket som definitionen av kyrkan som en autentisk biblisk gemenskap. Är det möjligt för en lokal kyrka att sträva efter att definieras som en biblisk gemenskap, när mer än hälften av dess medlemmar är uteslutna från att delta i de mest betydelsefulla aspekterna av dess liv?

Under historiens lopp har kyrkan ofta gått vilse. Till exempel glömde kyrkan under ett tusen år bort någonting så avgörande som frälsningsvägen och ersatte den med metoder för frälsning genom gärningar, vilket aldrig fungerade. Den bibliska undervisningen återinfördes av protestanterna för bara några få århundranden sedan.

Likaså tror många av nutidens kristna att kyrkan längs vägen har förlorat sin egen definition som församling och ersatt den med falska definitioner som inskränker den till att bara vara en institution, en inrättning, en hierarki, ett bolag och ett program. Denna utmaning förser oss med en uppmuntran till att hjälpa kristna att återupptäcka för sig själva den bibliska definitionen av kyrkan såsom Guds gemenskap för enhet.

Till vem som än skulle kunna bli frestad att tro att denna utmaning är en feministisk sammansvärjning för att undergräva den traditionella kyrkan, bör det påpekas att feminismen är en strävan efter lika rättigheter och lika makt. En grundläggande förutsättning för denna framställning är raka motsatsen, tron att Bibeln kräver att alla kristna ska eftersträva ömsesidigt underordnande och ett inbördes tjänande i sina relationer.

Ett effektivt tillvägagångssätt för att hantera denna utmaning skulle vara att gå igenom detta dokument en sida i taget, att kontrollera referenserna med en öppen bibel i handen och att söka i Skriften för att förse oss med de efterfrågade hänvisningarna.

Svaren kommer att bedömas av en panel, som består av tre professorer emeritus vid institutionen för bibliska och teologiska studier vid Wheaton College. Med förenade krafter representerar de mer än ett århundrade av samlad bibelundervisning på universitetsnivå.

Svar kan skickas till nedanstående adress.

För en fullständigare behandling av ämnena som läggs fram i detta dokument, se efter i de omfattande rikedomar, som vi hänvisar till i CBE:s katalog, Online på www.cbeinternational.org eller kontakta CBE, där kopior av detta dokument kan beställas:

Christians for Biblical Equality
122 West Franklin Avenue, Suite 218
Minneapolis, MN 55404-2451
(612) 872-6898
cbe@cbeinternational.org
www.cbeinternational.org

1:a Utmaningen

Citera en text från Skapelseberättelsen i 1 Moseboken 1 och 2 som ålägger eller berättigar män att utöva auktoritet eller ledarskap över kvinnor, eller som benämner män "huvud" eller "andligt huvud" över kvinnor.

Fakta

Det finns ingen antydning, inte ens en viskning, om att någonting sådant som en hierarkisk ordning skulle ha existerat mellan man och kvinna i skapelseberättelsen i 1:a Mosebok, kapitel 1 och 2. Faktiskt undervisas det klart och tydligt om raka motsatsen i dessa två kapitel. Både man och kvinna gjordes till Guds avbild (1:26-27) och båda deltog i tjänster, som Gud hade tilldelat dem utan någon åtskillnad mellan rollerna (1:28).

Skapelseordningen stadfäste enhet, inte hierarki (2:24). Första antydning om en hierarkisk ordning mellan man och kvinna var ett resultat av att synden hade kommit in i världen (3:16). Kvinnors underordnande under män var inte en del av Guds ursprungliga avsikt. Det var resultatet av att man hade brutit mot Guds skapelseordning.

Användningen av ordet "hjälpare" för kvinnan förstärker sambandet med ett icke-hierarkiskt kompletterande som existerade mellan man och kvinna före fallet. (2:18). På Gamla Testamentets språk är "hjälpare" någon som räddar andra i nödsituationer. Denna beteckning tillskrivs ofta Gud som vår räddare. Ordet anger inte huslighet eller underordnande utan kompetens och överlägsen styrka (2:a Mosebok 18:4, 5:e Mosebok 33:26, 29, Psalm 33:20, 70:5, osv).

Enligt texten medverkade kvinnan till att rädda mannen från att vara ensam och därför från att ännu inte vara i den enhetsgemenskap, som Gud hade avsett att skapa med dem bägge (1:a Mosebok 1:27). Såsom "hjälpare" gjorde hon det på ett markant sätt möjligt för honom att tillsammans med henne bilda den gemenskap som Gud hade avsett att upprätta genom deras förbund.

Ordet "hjälpare" används uttryckligen i detta sammanhang om Guds rådplägning för att skapa gemenskap (2:18). Man våldför sig på bibeltexten, när ordet "hjälpare" rycks loss och lyfts ut ur detta speciella sammanhang, för att ges andra betydelser, som förnedrar kvinnor genom att inskränka dem till den nivån att de skulle vara "komplement" eller fogliga förmåner skapade för att förbättra den manliga livskvalitén.

I berättelsen om skapelseordningen, inom vilken varje auktoritetsrelation är noggrant förklarad bokstav för bokstav (1:26, 28; 2:17), finns det inte den minsta antydning om en auktoritetsstruktur, som skulle existera mellan man och kvinna. I stället är det tydligt att dessa texter beskriver att båda gemensamt deltar i att återspegla den bilden och att båda gemensamt fullgör uppgifterna att regera och att ha herravälde utan behov av en hierarkisk struktur mellan dem.

2:a Utmaningen

Citera en text i Bibeln, som tilldelar kvinnor en underordnad status i förhållande till män, därför att Adam var skapad före Eva.

Fakta

I första kapitlet av första Mosebok, rör sig skapelseordningen i ökande nivåer av förfining från materiella saker till plantor, till djur och så till sist till människor. Enligt 2:a kapitlet kulminerar processen med skapelsen av kvinnan. Tydligt var det inte avsikten att detta att man kronologiskt sett kom först skulle ange överlägsen rang. Ingen sådan lärdom dras i dessa två kapitel utifrån det faktum att mannen var skapad före kvinnan.

I 1:a Korinterbrevet kapitel 11 framläggs ett argument för att kvinnan ska ha sitt huvud täckt under tillbedjan. Det är grundat på statuskillnader mellan män och kvinnor, och härleds från det faktum att mannen var skapad först (vers 7-10).

Men enligt samma text har alla dessa faktorer beslutsamt sopats åt sidan "i Herren", det vill säga i den kristna gemenskapen (vers 11). I det nya förbundet befinner sig både män och kvinnor i en relation av skapande ömsesidigt beroende, eftersom männen måste inse att de har kvinnan att tacka för sin existens, precis på samma sätt som kvinnan var skapad utifrån mannen. Endast Guds överlägsenhet som skapare av allt har betydelse, eftersom alla ting kommer av honom, inklusive både män och kvinnor (vers 11-12). Som resultat av detta utjämnande av marken "i Herren", krävs inte ens att kvinnan ska ha slöja på huvudet, eftersom deras hår är det som övertäcker dem (vers 15).

De begränsningar i tjänsten som exceptionellt placerades på kvinnor i 1:a Timoteus kapitel 2 är inte grundade på skapelseordningen. De är hämtade från berättelsen om frestelsen. Ingen slutsats dras i texten utifrån det faktum att Adam danades först utom den enda undervisningen att Adam inte blev bedragen, men att Eva var det och att hon blev den första överträdarskan (vers 13-14).

Adam hade blivit instruerad om detta förbud angående trädet direkt av Gud, medan Eva ännu inte existerade. Av detta skäl var hon den av dessa två som var minst förberedd för att möta frestaren. Han var närvarande under frestelseepisoden, men han höll tyst. (1:a Mosebok 3:6). Trots denna nackdel tog hon modigt upp kampen mot frestaren och hon blev bedragen. Detta

förtydligande av frestelseberättelsen i 1:a Mosebok har ingenting att göra med att tilldela alla kvinnor vid alla tider en underordnad ställning i kyrkolivet. Det citerades i detta brev, för att klargöra att individer, som inte hade fått undervisning och därför inte var kvalificerade, inte skulle sträva efter att få läraruppgifter eller efter en ledarställning. Först skulle de bli tysta lärjungar (1 Tim 2:11-12).

3:e Utmaningen

Citera en text ur Bibeln som definierar Kristi ledarskap över kyrkan som en auktoritetsrelation eller en ledarskapsrelation.

Fakta

Nya Testamentet definierar Kristi tjänst att vara huvud för kyrkan som en tjänarrelation avsedd att förse kyrkan med liv och tillväxt. Denna ställning som huvud framställs aldrig som en auktoritets- eller myndighetsställning.

Ef 1:22-23: Kristus är suveränt allenarådande överallt, men som huvud för kyrkan sägs det inte att han regerar över den. I stället förser han sin kropp med fullheten av honom som uppfyller allt i alla. Han gör så att kyrkan växer och frodas.

Ef 4:15-16: Kristus som huvud förser kroppen med enhet, sammanhållning och tillväxt. Detta är rollen hos en tjänare-försörjare, inte ett herravälde.

Ef 5:23: Kristus är huvudet för kyrkan, den kropp, vars Frälsare han är. Hans tjänst som huvud för kyrkan definieras som ett tjänarskap, vilket bibliskt definieras som en tjänande, självupppoffrande uppgift, inte som en myndighetsroll.

Kol 1:18: Kristus är huvudet för kroppen, kyrkan; han är begynnelsen, den förstfödde från de döda. Såsom dess huvud är Kristus källan för kyrkans liv.

Kol 2:19: Kristus är huvudet från vilket hela kroppen växer till därför att den är närd av honom. Han är tjänaren-försörjaren, den som förser kyrkan med liv och tillväxt.

Tydligen är Kristus alltings Herre och därför också kyrkans Herre. Men Nya Testamentet definierar **aldrig** Kristi relation till kyrkan som dess huvud i herraväldes- auktoritets- eller regentskapstermer. Som huvud för kyrkan, är Kristus alltid den tjänare som ger kyrkan allt hon behöver för att hon ska bli den gjädjestrålande Bruden. Detsamma är maken för sin hustru (Ef 5:25-30), inom en relation av **ömsesidigt** underordnande (vers 21).

Ordet "huvud" används figurativt på engelska språket med syftning på en chef, en auktoritetsperson, en ledare. I den nytestamentliga grekiskan har det aldrig den innebörden. Det finns hundratals referenser till religiösa, regerings- medborgerliga, familje- och militära auktoritetsgestalter i Nya Testamentet. Inte en enda av dem betecknas någonsin som "huvud".

Till och med Kristus, som "huvud" för all makt och för all auktoritet förblir den ursprungliga givaren av liv och fullhet (Kol 2:10, 1:16). Sammaledes kallades Kristus aldrig för "huvud" för kyrkan förrän efter sin korsfästelse, det yttersta uttrycket för hans tjänande som givaren av nytt liv.

Närhelst Kristus beskrivs som “huvudet” för kyrkan, är hans tjänst tjänarens- försörjarens. Likaledes, som huvud för sin hustru är en make tjänaren, den som förser med liv, fullhet och tillväxt, inte en som utövar auktoritet över henne.

4:e Utmaningen

Citera en text ur Bibeln som gör män till huvud över kvinnor, eller en make till huvud över sin hustru.

Fakta

Det finns inget sådant påstående i Bibeln. Texten i 1 Kor. 11:3 citeras ofta för att etablera en hierarki uppifrån och ner.

Gud över Kristus – Kristus över mannen --- mannen över kvinnan

Men denna bibeltext måste lemlästas radikalt och dess komponenter måste blandas ihop för att åstadkomma sådana resultat. Det orörda bibelstället är helt annorlunda och det framställer inte en hierarkisk struktur.

Kristus, mannens huvud --- mannen, kvinnans huvud --- Gud, Kristi huvud.

Undervisningen i den här texten gäller begreppet “huvud” såsom livgivare. I skapelsen gav Kristus (såsom Ordet, Joh. 1:3) liv till mannen; mannen till kvinnan (när hon togs utifrån honom, 1 Mos. 2:21-23); och i inkarnationen gav Gud liv till Kristus (Lukas 1:35). Denna insikt om “huvud” som “den som förser med liv” stämmer överens med det omedelbara sammanhanget, vilket tar itu med innebörden av skapandet (Kol 11:7-12).

Betydelsen av “huvud” som tjänare – den som förser med liv i den här texten stämmer också överens med stycket om ledarskap i Efesierbrevet 5:21-33. Där beskrivs kyrkan såsom underlydande Kristus i ömsesidigt tjänande, därför att Kristus som huvud också är kyrkans tjänare som dess Frälsare och som källan till dess välfärd. Frälsare i Nya Testamentet innebär inte en myndighetsroll utan en roll av självupppoffrande i radikalt tjänande.

Likaså är hustrun sin makes tjänare när hon underordnar sig honom, därför att maken är hennes tjänare i radikalt ledarskap när han uppoffrar sig själv för henne såsom Kristus gjorde för kyrkan (vers 25-30).

Både den allmänna principen angående ledarskap i Nya Testamentet och detta ställe i Skriften är genomsyrade av begreppen ömsesidigt underordnande (vers 21) och därför av inbördes tjänande. Sådan biblisk undervisning inskränker påbudet om hierarkiska relationer mellan makar till att vara irrelevanta, för att inte säga misshandel i deras relationer.

5:e Utmaningen

Citera en nytestamentlig text enligt vilken män ges ensidig auktoritet över kvinnor eller tillåts handla som deras ledare.

Fakta

Sedan fallet väl en gång hade splittrat den Gudagivna enheten mellan man och kvinna, stod de båda inför en relation, som inte fungerade. Kvinnan varnades att på grund av de rubbningar, som fallet hade åstadkommit, så skulle maken regera över henne (1 Mos 3:16).

Samstämmigheten skulle förvandlas till misshandel. Men mannen gavs aldrig något mandat att åberopa sig av för att regera över kvinnan.

Det ges inget spelrum i Nya Testamentet och inte heller något tillstånd för någon enda troende att utöva auktoritet över någon annan vuxen troende. Det högtidliga löfte som avfordrades av brudarna under en förlegad bröllopsceremoni: "Kommer du att lyda honom...?" hade inget bibliskt stöd.

Det finns ingen text i Skriften som ålägger hustrur att lyda sina makar. Vi är kallade till ömsesidigt underordnande (Ef 5:21). Både män och kvinnor måste förhålla sig till varandra "på samma sätt" som slavar underordnar sig sina herrar (1 Petr 2:18; 3:1,7) för att följa i Kristi fotsteg, deras enastående föredöme (2:21).

Nya Testamentet citerar egendomligt nog fallet med Sara som lydde sin make Abraham (1 Petr 3:6). Fallet med Sara citeras med full kunskap om det faktum att Abraham påfallande nog lydde sin hustru precis lika ofta som hon lydde honom, en gång till och med enligt Guds uttryckliga befallning (1 Mos 16:2, 6; 21:11-12).

Kristna är allvarligt förbjudna av sin Herre att upprätta inbördes auktoritetsstrukturer som liknar de hierarkiska system som råder inom det världsliga samhället. De som strävar efter att uppnå sådana ledarskapspositioner måste i stället bli tjänare och slavar under dem som de önskar utöva auktoritet över (Matt. 20:25-28).

Ledarskap definieras i Nya Testamentet alltid som delat ledarskap. I kyrkolivet är ledarskap en uppgift för ett team, vilken anförtros åt en mångfald av sådana personer som de äldste. Dessa handlar som tjänare som tillgriper att utöva auktoritet endast i undantagsfall, när så krävs på grund av disciplin eller i krissituationer och då endast gemensamt.

Inom äktenskapet är män och hustrur förbundna i en relation av icke-hierarkiskt kompletterande inom vilken varje partner för med sig sina ledarskaps gåvor in i förbundet i en struktur av delat ledarskap. (För att lösa bibliska situationer av dödläge i besluten, se Bilezikian, *Beyond Sex Rules*, sid 212-214).

6:e Utmaningen

Citera en nytestamentlig text, som ger makar dispens från att vara ömsesidigt underordnade sina hustrur.

Fakta

Manligt herravälde har haft överhanden sedan tiden för syndafallet. För kristna borde det nya förbundet i Kristus vrida tillbaka denna situation till den ursprungliga godheten i skapelseordningen, från rådande tillbaka till ömsesidig samstämmighet (Matt 19:4-5).

Underordnande under Kristus kräver av troende att de ska underordna sig varandra (Ef 5:21). Enligt denna text saknas vördnaden för Kristus där det inte finns något ömsesidigt

underordnande. På grund av att evangeliets förnyelse kräver nya relationer, har ett paradigmskifte inträffat, vilket kräver av kristna, inklusive män och hustrur att de skall vara ömsesidigt underordnade varandra.

Eftersom det praktiska uttrycket för underordnande är tjänande, betyder detta att både män och hustrur ska vara varandras tjänare. Kanske för att övervinna den nedärvda härskarrollen, som männen har ärvt sedan fallet, specificeras det emellertid ytterligare att kristna män också måste älska sina hustrur ända till Kristus-liknande uppoffrande av sig själva för deras skull (vers 25-30).

Av exakt detta skäl får männen inte dispens från att hamna under sina hustrurs auktoritet i den enda nytestamentliga text, där ordet "auktoritet" används (som verb) för att beskriva relationerna mellan män och hustrur. En kristen hustru har exakt samma rättigheter att utöva myndighet över sin make som en make har över sin hustru (1 Kor. 7:4).

I den här texten undervisar Skriften uttryckligen om att en make inte har någon auktoritet över sin egen kropp, men att hans hustru har det. (Intressant nog har NIV avsevärt mjukat upp sin översättning av detta utmanande uttalande). Faktiskt får beslut som rör den äktenskapliga relationen inte fattas ensidigt av vare sig man eller hustru (vers 5). Det krävs överenskommelse mellan båda parter. Båda har lika mycket att säga till om i saken i fråga, eftersom vilken som helst av de två kan inlägga sitt veto mot den föreslagna handlingskursen.

Således kräver Nya Testamentet, med utgångspunkt från det mest personliga uttrycket för det äktenskapliga livet, det som *i synnerhet* kännetecknar föreningen mellan man och kvinna, att relationen ska kontrolleras samfällt och att beslut ska fattas samfällt och omfatta båda parter på grundval av jämställdhet. Detta upprop till ömsesidigt underordnande och till gemensamt deltagande i utövandet av auktoritet slår mot själva grundvalen för att män skulle kunna ha auktoritet över kvinnor.

7:e Utmaningen

Citera en bibeltext enligt vilken män gynnas mer än kvinnor vid utdelandet av andliga gåvor, inklusive de som kvalificerar troende till ledartjänster.

Fakta

I lustgården anförtroddes Adam och Eva gemensamt det tvåfaldiga ansvaret att befolka jorden och ta hand om omgivningen (1 Mos. 1:28). De två mandaten överlämnades åt dem bägge utan någon åtskillnad av rollerna på grundval av kön. För att efterkomma denna befallning, måste mannen och kvinnan ha tagit med sig sina bästa förmågor för att utföra båda uppgifterna i en relation av ömsesidigt partnerskap, bäst definierat som ett icke-hierarkiskt kompletterande.

På pingstdagen gav Petrus det invigningstal, som markerade början på den universella kyrkans liv. Det allra första uttalande han gjorde gällde konsekvenserna av att den Helige Ande nu var tillgänglig för alla troende. Utgjutandet av Anden befordrade både män och kvinnor utan åtskillnad till profettjänsten (Apg. 2:16-18), en uppgift som ansågs vara en av de högsta tjänsterna inom kyrkolivet (1 Kor. 12:28).

Nya Testamentet tillkännager konsekvent att den Helige Ande har utrustat alla medlemmarna i de lokala kyrkorna med andliga gåvor (Rom 12:4-8; 1 Kor. 12:7-12), utan att nämna att kvinnor skulle vara uteslutna från sådana tjänsteroller. Dessutom undervisar texten om att ingen individ har rätt att ursäka sig (vers 14-16) och att ingen har rätt att utesluta någon annan från att utöva tjänst (vers 20-22).

Under sådana förutsättningar kan alla profetera (14:31) och både män och kvinnor får leda i tillbedjan genom bönen och det talade ordet (11:4-5), på samma sätt som de fyra kvinnorna som profeterade i kyrkan i Cesarea (Apg. 21:9).

I ljuset av detta är det tydligt att uttalandet i 1:a Korinterbrevet 14:33-36, som förbjuder kvinnor att tala i kyrkan, inte har någonting att göra med att kvinnor använder sina andliga gåvor. I detta skriftställe tog aposteln itu med ett annat problem som inte gällde användandet av andliga gåvor. Genom att ironiskt citera de ord, som kyrkans ledare hade skrivit till honom, opponerade han sig faktiskt mot att de missbrukade sin makt till att ivrigt sysselsätta sig med att utesluta kvinnor från att aktivt delta i kyrkolivet. (För en kommentar angående detta bibelställe, se Bilezikian, *Community 101*, sidorna 86-89).

8:e Utmaningen

Citera en bibeltext som diskvalificerar enbart kvinnor från att utöva ledarskap i kyrkan.

Fakta

Det enda bibelställe som i sista hand åberopas för att hävda att Nya Testamentet förbjuder kvinnor att undervisa eller att ha auktoritet över män hittar vi i 1:a Timotéerbrevet 2:11-15. Men samma avsnitt av Skriften pålägger också begränsat ledarskap och tjänsteförbud för män. Enligt denna förser en mans familjestatus honom med de oumbärliga meriterna för hans förmåga att leda kyrkan (3:4-5, 12). De enda män, som får eftersträva en ställning som kyrkans ledare, vilket inkluderar tjänsten att undervisa och ta hand om kyrkans angelägenheter, **måste** vara gift ("maken till en kvinna") och ha barn, som är fogliga och respektfulla och som är troende (Titus 1:6). Enligt denna text utgör förmågan att sköta om familjen ett oumbärligt bevis på förmågan att ta hand om den lokala kyrkan.

Sådana krav diskvalificerar inte bara kvinnor från tjänst, utan också alla män, som är ogifta; alla gifta men barnlösa män; alla gifta män som bara har ett barn; alla gifta män, vars barn är för unga för att bekänna sig till en tro; alla gifta män, som har ett eller flera barn, som inte tror; alla gifta män som har troende barn, om barnen inte är fogliga; alla män, som är gifta och som har troende barn, vilka är fogliga, men inte respektfulla.

Dessa exceptionellt stränga och restriktiva krav är desto mer förvånansvärda då Nya Testamentet gynnar det ogiftaståndet både för män och kvinnor, och framhåller att det är den ställning, som är att föredra, om man ska inneha en tjänst (Matt. 19:11-12; 1 Kor 7:25-35). Nya Testamentet kräver ju också totalt utnyttjande av alla tillgängliga andliga gåvor i kyrkans tjänst, oberoende av äktenskapligt stånd eller kön.

Naturligtvis förser Skriften oss med en förklaring av dessa tydliga motsägelser. Den ovanligt restriktiva strukturen för tjänst, som föreskrivs i 1:a Timotéerbrevet och i Titus kap. 1 infördes

som en botåtgärd för kyrkor, vilka hade råkat i ett tillstånd av allvarligt hotande kris. Dess underliggande princip för begränsning i tjänsten i sjuka eller omogna kyrkor till ett fåtal ledare av beprövad kompetens att leda är idag endast relevant för kyrkor som befinner sig i liknande extrema situationer. Men den förhärskande modellen i Nya Testamentet med fullständigt deltagande av alla i den lokala kyrkans tjänst tillämpas på hälsosamma kyrkor (se Bilezikian *Community 101*, sidorna 82-128).

För den bibliska konsekvensen och integriteten i utövandet bör man strängt uppmärksamma att kyrkor som insisterar på att hålla kvinnor borta från ledarskapsfunktioner på grundval av förbuden i 1 Timotéerbrevet 2, därigenom gör sig ansvariga för att också hålla männen borta från samma positioner på grundval av liknande restriktiva bestämmelser, som stipuleras i 1 Timotéerbrevet 3 och Titus 1, och som är uppräknade ovan.

9:e Utmaningen

Citera en bibeltext som förbjuder ordination av kvinnor till tjänstpositioner inom kyrkan.

Fakta

Uppenbarligen anförtroddes kvinnor att utföra Ordets tjänst i de nytestamentliga kyrkorna. Det fanns kvinnliga profeter (Apg. 2:17-19; 21:9), kvinnliga lärare (Apg. 18:26; Titus 2:3), kvinnliga kyrkoledare (Rom 16:1, 3-5; Fil 4:3; Kol 4:15), och till och med en kvinnlig apostel vid namn Junia (Rom 16:7).

Det finns ingen bibeltext, som förbjuder kvinnor att bli prästvigda, för enligt Nya Testamentet har alla troende utan undantag blivit vigda av Gud till att utföra tjänst på grundval av sina andliga gåvor (Rom. 12:4-5; 1 Kor. 12:7; 14:31; Kol. 3:16; 1 Tess 5:11; 1 Petr. 4:10-11). Faktiskt är det så, att just de tjänster som traditionellt anses kräva "prästvigning" endast innebär en stödjande roll enligt Nya Testamentet (Ef. 4:11), medan den verkställande delen av tjänsten, de tjänstegärningar, som bygger upp Kristi kropp, tillhör församlingens "icke-prästvigda" människor (vers 12).

Bruket att prästviga utvalda människor till att inneha auktoritetspositioner i kyrkorna borde anses som en kyrkotradition snarare än en biblisk föreskrift. Således var Paulus och Barnabas redan bland de erkända profeterna och lärarna i kyrkan i Antiokia när de fick handpåläggning, inte för att göra dem till profeter och lärare, utan för att ge dem i uppdrag att utföra en kortfristig underordnad tjänst (Apg. 13:1-3). Det var deras erkända andliga gåvor som profet/lärare, som hade bekräftat deras tjänst, inte den påföljande handpåläggningen.

Bruket av handpåläggning i Nya Testamentet kan knappast förknippas med nuvarande praxis med prästvigning, eftersom Timoteus undfick det två gånger, en gång av de äldste (1 Tim. 4:14), sedan av Paulus själv (2 Tim. 1:6). I båda fallen var syftet att delge en andlig nådegåva, inte att erkänna en tjänst, som därigenom skulle erhållas, vilket är fallet med den prästvigning som för närvarande tillämpas (se Bilezikian, *Community 101*, sid. 155-161).

Eftersom vanan att prästviga är traditionell snarare än föreskriven enligt Bibeln, kan det inte finnas någon giltig invändning, som har uppstått på skriftliga grunder mot att kvinnor ska kunna bli prästvigda. Enligt Nya Testamentet är alla troende utan undantag prästvigda av Gud till att göra tjänst på grundval av sina andliga gåvor.

10:e Utmaningen

Citera en bibeltext enligt vilken skillnaderna mellan manlighet och kvinnlighet rättfärdigar hierarkiska relationer mellan kristna män och kvinnor.

Fakta

I Skriften beskrivs organisationen av den kristna församlingsgemenskapen aldrig som en könsbaserad hierarki. Tvärtom, är det läran om en gemenskap i enhet som sätter normen (Matt 19:4-6; Joh. 17:11, 20-23; Apg. 4:32; Rom. 12:4-5; 1 Kor. 12:12-14; Ef. 4:4-6; etc.)

Den praktiska utövningen av denna enhet sammanfattas i Galaterbrevet 3:28; man tillkännager att rasskillnader (jude/grek), klasskillnader (slav/fri) och könsskillnader (manlig/kvinnlig) har blivit irrelevanta för den kristna gemenskapen i funktion. Den tvingande uppmaningen för denna radikala omstrukturering av gemenskapen anges såsom "ty i Kristus är ni alla ett".

Förespråkare för att kvinnor ska underordna sig insisterar ofta på att denna enhet, som går utöver ras-, klass- och könsskillnader, är begränsad till att omfatta rekryterandet av nya troende i gemenskapen genom rättfärdiggörelse och dop (Gal. 3:24-27, 28; 1 Kor. 12:13). Principen att inte diskriminera går som en röd tråd genom hela Nya Testamentet. Skriften förbjuder oss att inskränka den till att endast gälla huruvida omvända ska få komma in i församlingen.

Nya Testamentet tillkännager eftertryckligt att enheten överskrider skillnaderna i ras, klass och kön som villkor för att komma in i kyrkan. Den betonar också att denna enhet är den drivkraft, som stimulerar den lokala kyrkans krets till att utöva sin tjänst. Denna enhet gäller kroppens fungerande liv (Rom. 12:14-15). Samma enhet understödjer det gemensamma bruket av alla de andliga gåvorna, som Anden har tilldelat dem, för att den ska kunna utföra tjänsten i den lokala kroppen (1 Kor. 12:11-12; Ef. 4:4-8,11).

Enhet definieras alltid i Nya Testamentet som grundvalen för att delta i alla den lokala kyrkans tjänster. Enhet och tjänst är oskiljaktigt sammanknippade i bibeltexten. Därför är det tillkännagivande enligt vilket det inte finns något manligt eller kvinnligt, därför att vi alla är ett i Kristus, ett rungande mandat för att alla ska delta i kyrkans tjänstefunktioner utan att ta upp könsskillnader som skäl till diskriminering.

Skriften förbjuder absolut ras-, klass- och könsdiskriminering på grundval av enheten i kyrkan som kropp. Denna enhet definieras ständigt i Nya Testamentet som fullständigt deltagande i allt vad kyrkans tjänst består av. Denna och annan undervisning i Skriften avfärdar könsbaserad hierarki som struktur och visar att den inte kan tillämpas inom den bibliska enheten.

Reprints

To reproduce the article you must obtain permission from the national office of CBE.

Web citation

Christians for Biblical Equality. "[A Challenge for Proponents of Female Subordination To Prove Their Case from The Bible.](http://www.cbeinternational.org/new/about/biblical_equality.shtml)" (Dr Gilbert Bilezikian). Translated into Swedish 2005. Lkd. CBE on the Web at "Biblical Equality."

http://www.cbeinternational.org/new/about/biblical_equality.shtml

Print citation

Christians for Biblical Equality. "[A Challenge for Proponents of Female Subordination To Prove Their Case from The Bible.](http://www.cbeinternational.org/new/about/biblical_equality.shtml)" (Dr Gilbert Bilezikian).. Translated into Swedish 2005.

www.cbeinternational.org

CHRISTIANS FOR BIBLICAL EQUALITY

122 West Franklin Avenue, Suite 218, Minneapolis, MN 55404-2451

Phone: (612) 872-6898 Fax: (612) 872-6891

E-mail: cbe@cbeinternational.org

Kopiering

För att kopiera artikeln måste du få tillstånd från KBJ:s nationella kontor.

Webbcitat

Kristna för Biblisk Jämställdhet. "En utmaning för förespråkare av kvinnligt underordnande Att bevisa sina argument utifrån Bibeln" (Dr Gilbert Bilezikian). Översatt till svenska 2005. Länkad. KBJ på webben under "Biblisk Jämställdhet."

http://www.cbeinternational.org/new/about/biblical_equality.shtml

Tryckcit

Kristna för Biblisk Jämställdhet. "En utmaning för förespråkare av kvinnligt underordnande Att bevisa sina argument utifrån Bibeln" (Dr Gilbert Bilezikian). Översatt till svenska 2005.

www.cbeinternational.org

<http://mail.yahoo.com>